

misk betydning i Danmark, medens der kun er en ubetydelig produktion i de hidtidige medlemslande. Der er i udvidelsesforhandlingerne med EF opnået enighed om en tilpasning af handelsklasseskemaet og bestemmelserne om konstatering af de repræsentative markedspriser samt om en importpraksis, der tager hensyn til de lette svin.

For at muliggøre eksport til tredielande kan der ydes eksportrestitutioner. Almindelige regler herom findes i rådsforordning 177/67 og supplerende regler i rådsforordning 441/69.

Markedsordningen indeholder både mulighed for at lette importvilkårene i tilfælde af betydelige prisstigninger i EF, i hvilken situation der i henhold til rådsforordning 897/69 kan ske en hel eller delvis suspension af importafgifterne, og for at gennemføre ekstraordinære beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af alvorlige markedsforstyrrelser, jfr. rådsforordning 2593/69.

For at skaffe den bedst mulige oversigt over markedsudviklingen har Rådet i rådsdirektiv 68/161 vedtaget regler om afholdelse af svine-tællinger efter ensartede kriterier i alle medlemslandene.

Der er nedsat en forvaltningskomité for svine-kød.

Markedsordningen erstatter nationale ordninger (jfr. lov nr. 278 af 18. juni 1969 om afsætning af danske landbrugsvarer).

Markedsordningerne for æg og fjerkrækød.

I markedsordningerne for æg og fjerkrækød, der er etableret ved rådsforordning 122/67 og 123/67, fastsættes der – som under markedsordningen for svine-kød – ikke producentpriser, som det skal tilstræbes, at producenterne opnår. Udgifterne til foderkorn anses for at være så afgørende for produktionsomkostningerne, at man lader prisdannelsen ske frit på grundlag af de af Rådet fastsatte kornpriser. Der er heller ikke som i markedsordningen for svine-kød nogen interventionsordning, men EF's producenter beskyttes mod konkurrencen fra tredielande ved en minimumsimportpriserordning efter samme mønster som den, der gælder for svine-kød. Minimumsimportpriserne er således som for svine-kød sammensat af en såkaldt slusepris og en variabel importafgift.

Variable importafgifter for æg og fjerkrækød og andre produkter under de to markedsordninger beregnes som prisforskellen mellem

EF og tredielande for den mængde foderkorn, der er nødvendig til at producere et kg af det pågældende produkt, med tillæg af et toldliggende fast beløb. Der beregnes slusepriser for æg, fjerkrækød og andre produkter under markedsordningerne, svarende til de normale omkostninger til foderkorn og andet foder samt produktions- og salgsmkostninger i lande uden for EF. Hvis de gunstigste tilbudspriser franko EF's grænse for et produkt synker under sluseprisen, pålægges importen fra alle tredielande foruden importafgiften en tillægsafgift, der svarer til forskellen mellem den gunstigste tilbudspris og sluseprisen. Såfremt tilbudspriserne fra et eller flere tredielande er unormalt lave, kan der dog fastsættes særlige, højere tillægsafgifter for importen fra disse lande.

Regler om importafgifts- og sluseprissystemet findes i rådsforordning 145/67 for så vidt angår æg og i rådsforordning 146/67 for så vidt angår fjerkrækød.

Markedsordningerne indeholder mulighed for at gennemføre ekstraordinære beskyttelsesforanstaltninger i tilfælde af alvorlige markedsforstyrrelser, jfr. rådsforordningerne 2594/69 og 2595/69, om henholdsvis æg og fjerkrækød.

For at muliggøre eksport til tredielande kan der ydes eksportrestitutioner. Almindelige regler herom findes i rådsforordningerne 175/67 for æg og 176/67 for fjerkrækød. For at undgå konkurrenceforvridning kan der ved eksport til tredielande betales eksportrestitutioner også for forarbejdede varer, der indeholder æg. Beløbene beregnes på grundlag af den mængde æg, der normalt anvendes til fremstilling af de pågældende varer. Et bilag til rådsforordning 122/67 indeholder en fortegnelse over de forarbejdede varer, der kan opnå eksportrestitutioner, og almindelige regler om beregningen findes i rådsforordningerne 204/69 og 441/69.

En særlig rådsforordning, 170/67, indeholder tilsvarende regler om handelen med ægalbumin.

Rådsforordning 129/63 indeholder særlige kontrolregler om handelen med rugeæg og daggamle kyllinger. Ved rådsforordning 1619/68 om handelsnormer for æg er der indført fælles kvalitets- og klassifikationsregler, og der foreligger forslag om tilsvarende regler for ægprodukter og for fjerkrækød.

Der er nedsat en fælles forvaltningskomité for æg og fjerkrækød.

Markedsordningerne erstatter nationale ord-